

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2007. gada 22. maijā *

Lieta T-216/05

Mebrom NV, Rīme-Ertvelde [*Rieme-Ertvelde*] (Beļģija), ko pārstāv K. Merē [*C. Mereu*] un K. van Maldehems [*K. Van Maldegem*], *avocats*,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv U. Velkers [*U. Wölker*] un K. Lūiss [*X. Lewis*], pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt lēmumu, kas ietverts Komisijas 2005. gada 11. aprīļa vēstulē, kas adresēta prasītājam un kas attiecas uz metilbromīda importa kvotu piešķiršanu 2005. gadam.

* Tiesvedības valoda — angļu.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*] un S. Papisavs [*S. Papisavvas*],

sekretāre K. Kristensena [*C. Kristensen*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 28. novembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas un faktiskie apstākļi

1. *Vīnes Konvencija un Monreālas protokols*

- 1 Ar Padomes 1988. gada 14. oktobra Lēmumu 88/540/EEK par Vīnes Konvenciju ozona slāņa aizsardzībai un Monreālas Protokolu par vielām, kas noārda ozona slāni (OV L 297, 8. lpp.), Eiropas Kopiena kļuva par Vīnes Konvencijas ozona slāņa aizsardzībai (turpmāk tekstā — “Vīnes konvencija”) un Monreālas Protokola par vielām, kas noārda ozona slāni (turpmāk tekstā — “Monreālas protokols”), dalībnieci.

- 2 Metilbromīds ietilpst Monreālas protokola piemērošanas jomā. Runa ir par pesticīdu, kas izmantojams fumigācijā un ko lieto galvenokārt lauksamniecībā, jo tas viegli laiž cauri saules starus un efektīvi aizsargā pret plašu kaitēkļu klāstu. Tā ātrā noārdīšanās neļauj tam iekļūt barības ķēdē un pazemes ūdeņos. Šo iemeslu dēļ metilbromīds bija viens no pieciem pasaulē visvairāk lietotajiem pesticīdiem. Savukārt tā trūkums ir tas, ka tas noārda ozona slāni.

- 3 1997. gadā Monreālas protokola līgumslēdzējas puses vienojās līdz 2004. gada 31. decembrim pakāpeniski samazināt metilbromīda ražošanu un importu attīstītajās valstīs, un no 2005. gada 1. janvāra aizliegt metilbromīda ražošanu un importu attīstītajās valstīs, izņemot izmantošanu tā dēvētajās “kritiskās” situācijās.

- 4 Atbilstoši Monreālas protokola dalībnieku Lēmumam IX/6 (turpmāk tekstā — “Lēmums IX/6”) metilbromīda izmantošana ir uzskatāma par izmantošanu “kritiskā” situācijā tikai tad, ja persona, kas izsaka lūgumu atļaut atkāpi šādai izmantošanai, pamato, ka, pirmkārt, metilbromīda resursu attiecīgajam izmantošanas veidam trūkums radītu būtiskus traucējumus tirgū un, otrkārt, ka nav tehniskas un ekonomiskas alternatīvas vai aizstājēju, kas būtu pieņemami izmantotājam no vides vai veselības viedokļa vai kas būtu piemēroti tām kultūrām un apstākļiem, kuru dēļ ir izteikts lūgums.

- 5 Turklāt Lēmums IX/6 prasa, lai metilbromīda ražošana un patēriņš izmantošanai kritiskās situācijās tiktu atļauts tikai tad, ja:

— ir veikti visi tehniski un ekonomiski iespējamie pasākumi, lai līdz minimumam samazinātu izmantošanu kritiskās situācijās un jebkādas ar metilbromīdu saistītas emisijas;

- metilbromīds nav pietiekamā apjomā un kvalitātē pieejams pastāvošajos neizmantoto vai pārstrādāto vielu krājumos;

- ir pierādīts, ka ir veikti atbilstoši pasākumi, lai novērtētu alternatīvas un aizstājējus, tos laistu apgrozībā un saņemtu atļaujas saskaņā ar atbilstošo valsts tiesisko regulējumu.

2. Regula (EK) Nr. 2037/2000

- 6 No Vīnes konvencijas un Monreālas protokola izrietošie pienākumi tagad ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 2037/2000 par vielām, kas noārda ozona slāni (OV L 244, 1. lpp., turpmāk tekstā — “Regula”), ir ieviesti Kopienas tiesību sistēmā. Šajā dokumentā ir iekļautas tiesību normas, kas piemērojamas dažu vielu, kas noārda ozona slāni, to skaitā metilbromīda, ražošanai, eksportam, importam un izmantošanai.

- 7 Regulas 2. pantā uzņēmums šīs regulas nozīmē ir definēts kā “jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ierobežojamās vielas ražo, pārstrādā laišanai tirgū vai izmantošanai rūpnieciskos vai komerciālos nolūkos Kopienā, vai kas laiž šādas importētas vielas brīvā apgrozībā Kopienā, vai kas eksportē šādas vielas no Kopienas rūpnieciskos vai komerciālos nolūkos”. Tajā ir definēta arī “laišana tirgū” kā “trešo personu apgādāšana par maksu vai par brīvu ar ierobežojamām vielām vai produktiem, kas satur ierobežojamās vielas, uz kurām attiecas šī regula”.

8 Regulas 3. panta 2. punkta i) apakšpunkta d) daļa aizliedz pēc 2004. gada 31. decembra ražot metilbromīdu, izņemot izmantošanu kritiskās situācijās saskaņā ar tās 3. panta 2. punkta ii) apakšpunktu un Lēmumā IX/6 noteiktajiem kritērijiem.

9 Regulas 3. panta 2. punkta ii) apakšpunkts nosaka:

“Ņemot vērā dalībvalstu priekšlikumus, Komisija [...] piemēro kritērijus, kas noteikti pušu Lēmumā IX/6, kopā ar visiem citiem būtiskiem kritērijiem, par kuriem vienojušās līgumslēdzējas puses, lai ik gadu noteiktu tos kritiskos izmantojuma mērķus [tās izmantošanas kritiskās situācijas], kuriem [kurām] Kopienā var atļaut metilbromīda ražošanu, importu un lietošanu pēc 2004. gada 31. decembra, kā arī tos lietotājus, kam ir tiesības izmantot šīs atkāpes izmantošanai kritiskās situācijās. Šādu ražošanu un importu atļauj tikai tad, ja nav piemērotu alternatīvu vai ja kādai no [līgumslēdzējām] pusēm nav pieejams pārstrādāts vai reģenerēts metilbromīds.”

10 Regulas 3. panta 4. punkts paredz, ka Komisija izsniedz licences tiem lietotājiem, kas ir noteikti saskaņā ar 3. panta 1. punkta otro daļu un 2. punkta ii) apakšpunktu, un tiem paziņo, kādai izmantošanai ir piešķirta atļauja, kā arī vielas un to apjomu, ko atļauts izmantot.

11 Jāpiebilst, ka Regulas 4. panta 2. punkta i) apakšpunkta a)–c) daļā ir paredzēts, ka katrs ražotājs un [vai] importētājs nodrošina, lai tas laikposmā no 1999. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 31. decembrim nelaistu tirgū vai savām vajadzībām neizmantotu metilbromīda apjomu, kas pārsniedz noteiktu procentu no metilbromīda apjoma, kuru tas laida tirgū vai izmantoja savām vajadzībām 1991. gadā.

- 12 Pēc 2004. gada 31. decembra katrs ražotājs vai importētājs saskaņā ar Regulas 4. panta 2. punkta i) apakšpunkta d) daļu un ņemot vērā 4. un 5. punktu, konstatē, ka tas nelaiž tirgū un neizmanto savām vajadzībām metilbromīdu.
- 13 Saskaņā ar Regulas 4. panta 4. punktu šis aizliegums neattiecas uz ierobežojamu vielu laišanu tirgū vai izmantošanu, ja tās tiek izmantotas, lai apmierinātu saskaņā ar Regulas 3. panta 2. punktu noteikto lietotāju vajadzības, kuriem ir izsniegtas licences šādu vielu izmantošanai kritiskās situācijās.
- 14 Turklāt Regulas 4. panta 5. punktā ir paredzēts, ka jebkurš ražotājs vai importētājs, kam ir tiesības laist tirgū vai savām vajadzībām izmantot ierobežojamās vielas, kuras minētas šajā pantā, var nodot šīs tiesības attiecībā uz visu vai jebkuru šīs vielu grupas apjoma daļu, kas noteikta saskaņā ar šo pantu, jebkurai citam šīs vielu grupas ražotājam vai importētājam Kopienā.
- 15 Regulas 6. panta 1. punkts nosaka:

“Lai ierobežojamas vielas laistu brīvā apgrozībā Kopienā vai aktīvajā apstrādē, jāuzrāda importa licence. Šādas licences izsniedz Komisija, iepriekš pārliecinoties par to, vai ir ievērotas 6., 7., 8. un 13. panta prasības.”

- 16 Regulas 6. panta 3. un 4. punkts nosaka datus, kas jānorāda, pieprasot licenci, un paredz, ka Komisija var prasīt uzrādīt sertifikātu, kas apliecina importējamo vielu raksturu. Regulas 8. pants aizliedz no valstīm, kas nav Monreālas protokola

līgumslēdzējas puses, ievest ierobežojamās vielas. Regulas 13. pantā ar dažiem nosacījumiem ir atļautas atkāpes, it īpaši atkāpties no Regulas 8. pantā noteiktā aizlieguma.

17 Regulas 7. pants ir izteikts šādi:

“Uz ierobežojamo vielu, kas importētas no trešām valstīm, laišanu brīvā apgrozībā [Kopienā] attiecas kvantitatīvi ierobežojumi. Šos ierobežojumus un uzņēmumiem piešķirtās kvotas nosaka laikposmam no 1999. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim un katram turpmākajam 12 mēnešu laikposmam saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru. Tās tiks piešķirtas tikai:

- a) VI un VIII grupu ierobežojamām vielām, kas minētas I pielikumā;
- b) ierobežojamām vielām, ja tās lieto būtiskām vai kritiskām vajadzībām [kritiskās situācijās] vai karantīnas nodrošināšanai un pirmsnosūtīšanas apstrādei;

[..].”

18 Regulas 17. pantā aplūkota vielu noplūžu novēršana un paredzēts, īpaši tā 2. punktā, ka dalībvalstis nosaka obligātās kvalifikācijas prasības personālam, kas nodarbojas ar metilbromīda fumigāciju.

19 Atbilstoši Regulas 18. pantam Komisijai palīdz komiteja, uz kuru attiecas Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmuma 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto piemērošanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 184, 23. lpp.), 4. un 7. pants.

3. Regulas 6. un 7. panta piemērošanas kārtība — pēc 2005. gada 1. janvāra notikušās izmaiņas

20 Šāda informācija, kas attiecas uz izmaiņām, kuras 2005. gada 1. janvārī ir notikušas Regulas 3., 4., 6. un 7. panta piemērošanā, izriet no lietas dalībnieku rakstveida apsvērumiem, kā arī no to rakstveida atbildēm uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem jautājumiem.

21 Līdz 2004. gada 31. decembrim licenču un kvotu piešķiršanas sistēma atbilstoši Regulas 6. un 7. pantam darbojās šādi: katru gadu, galvenokārt septembrī, importētāji iesniedza Komisijai importa kvotu lūgumu nākamajam gadam, izmantojot standarta lūguma veidlapu, ko īpaši šim mērķim ir apstiprinājusi Komisija. Ar Komisijas lēmumu kvotas parasti tika piešķirtas nākošā gada janvārī vai februārī, kas ietvēra precīzu un izsmeļošu to importētāju nosaukumu sarakstu, kuru lūgumus Komisija bija apmierinājusi, norādot to individuālās kvotas. Metilbromīda individuālo kvotu apjoms tika aprēķināts, ņemot vērā agrāko tirgus daļu, kāda 1991. gadā bija astoņiem importētājiem, kam bija tiesības saņemt metilbromīda importa kvotas izmantošanai kritiskās situācijās.

22 Kopš 2005. gada 1. janvāra Komisijai katru gadu atbilstoši Regulas 18. panta 2. punktā noteiktajai procedūrai un Lēmumā IX/6 nosauktajiem kritērijiem un citiem kritērijiem, kam piekritušas Monreālas protokola līgumslēdzējas puses, ir jānosaka atļautais apjoms un izmantošanas veidi, kā arī uzņēmumi, kas drīkst izmantot metilbromīdu kritiskās situācijās.

- 23 Iepriekšējā gada martā Komisija aicina dalībvalstis līdz 30. jūnijam iesniegt lūgumus attiecībā uz metilbromīda izmantošanu kritiskās situācijās. Komisija pārbauda šos lūgumus, galvenokārt, piedaloties ārējiem ekspertiem, un nosaka, kāds apjoms ir pieejams izmantošanai kritiskās situācijās katram kultūraugam un katrai dalībvalstij.
- 24 Tad Komisija *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* publicē paziņojumu attiecībā uz jebkuru lietošanu, kas noārda ozona slāni, paziņojot, ka ir noteiktas kvotas, kas ierobežo kopējo metilbromīda apjomu, ko var laist apgrozībā izmantošanai kritiskās situācijās. Pēc tam tā sagatavo lēmumu, kurā nosaka atļauto metilbromīda daudzumu, ko var izmantot kritiskās situācijās.
- 25 Dalībvalstis paziņo Komisijai datus, kas attiecas uz metilbromīda krājumiem, kuri pieejami izmantošanai kritiskās situācijās, un paziņo katra fumigatora vai darbīga fumigācijas uzņēmuma vārdu vai nosaukumu un adresi, katra kultūrauga un katra fumigatora kvotu, plānu, kas apraksta veidu, kādā metilbromīds tiks atbilstoši Regulai izmantots, kā arī katra fumigācijas uzņēmuma rīcībā esošos krājumus un katram izmantošanas veidam pieejamos krājumus. Dalībvalsts sadala kopējo kvotu starp fumigatoriem atbilstoši tās noteiktiem kritērijiem.
- 26 Komisija ir ieviesusi elektronisku kvotu pārvaldes un piešķiršanas sistēmu, izmantojot interneta mājas lapu, kura ir veltīta vielām, kas noārda ozona slāni (*Ozone Depleting Substances*, turpmāk tekstā — “*ODS mājas lapa*”). Kvotas un katra fumigatora krājumi ir reģistrēti šajā lapā. Katram fumigatoram ir jāreģistrējas ar savas dalībvalsts starpniecību un jāsaņem parole piekļuvei *ODS mājas lapai*, kurā viņš var lūgt metilbromīda importa vai ražošanas licenci, ja krājumi ir izsmelti. Sistēma darbojas tā, ka no ražošanas vai importa kvotām tiek atskaitīti krājumi. Fumigators licenci, kas atļauj turēt noteikta apjoma krājumus, saņem ar *ODS mājas lapas* starpniecību. Ja krājumi ir izsmelti, fumigators var lūgt importa vai ražošanas licenci. Viņš var saņemt licenci tikai lietojot *ODS mājas lapu*.

27 Pēc kvotas saņemšanas fumigators var izvēlēties importētāju, kas reģistrēts ODS mājas lapā, un tam uzdot ievest prasīto metilbromīda apjomu. Lūgumos attiecībā uz apjomu, kas ietilpst piešķirtajā kvotā, ir jānorāda importētājs. Komisija elektroniskajā vēstulē paziņo fumigatoram, vai tā apmierina vai noraida lūgumu. Ja lūgums tiek apmierināts, Komisija “noslēdz” lūguma procedūru un paziņo par to attiecīgajai dalībvalstij. Tad, lai importētājs varētu izdarīt importu un lai produkts tiktu atmuitots, tam fumigatora vārdā ir jālūdz un jāsaņem importa licence, ko parakstījuši Komisijas dienesti un kas atbilst fumigatora lūgumā minētajam apjomam, kultūraugam un dalībvalstij. Importētājs var apvienot vairākus importa lūgumus, lai saņemtu pietiekamu metilbromīda apjomu vairākiem lūgumiem ar vienu importa licenci. Tātad importētāja uzdevums ir piegādāt fumigatoram pareizu metilbromīda apjomu.

28 Dalībvalstis ir aicinātas iesniegt gada ziņojumu par metilbromīda izmantošanu kritiskās situācijās, kas sniedz iespēju vēlreiz pārbaudīt to, ka nav pārsniegts izmantošanas kategorijai paredzētais apjoms.

4. 2004. gada paziņojums importētājiem

29 2004. gada 22. jūlijā Komisija publicēja paziņojumu uzņēmumiem, kuri 2005. gadā importē Eiropas Savienībā ierobežojamās vielas, kas noārda ozona slāni, saskaņā ar Regulu (OV C 187, 11. lpp., turpmāk tekstā — “2004. gada paziņojums”) (skat. arī iepriekš šī sprieduma 24. punktu).

30 Atbilstoši 2004. gada paziņojuma I punktam tas ir adresēts uzņēmumiem, kas plāno 2005. gadā Kopienā ievest vielas, kuru izcelsme ir trešā valsts, to skaitā metilbromīdu.

- 31 2004. gada paziņojuma II punktā Komisija informē šos uzņēmumus, ka Regulas 7. pants paredz kvantitatīvu ierobežojumu noteikšanu un kvotu piešķiršanu ražotājiem un importētājiem attiecībā uz metilbromīdu. Turklāt tajā ir norādīts:

“Kvotas piešķir:

- a) metilbromīdam, izmantošanai karantīnas nodrošināšanai un pirmsnosūtīšanas apstrādei atbilstoši Monreālas protokola ligumslēdzēju pušu definīcijām un izmantošanai kritiskās situācijās saskaņā ar Lēmumiem IX/6, ExI/3 un ExI/4, atbilstoši citiem attiecīgajiem kritērijiem, par ko vienojušās Monreālas protokola ligumslēdzējas puses, kā arī atbilstoši Regulas 3. panta 2. punkta ii) apakšpunktam; Komisija, piemērojot Regulas 18. pantu, apstiprināja izmantošanu karantīnas nodrošināšanai un apstrādei, kā arī izmantošanu kritiskās situācijās;

[..].”

- 32 2004. gada paziņojuma VII punktā Komisija norāda uzņēmumiem, kam nav ierobežojamo vielu importa kvotas 2004. gadam un kas cer iesniegt lūgumu 2005. gadam, ka tiem ir jāvēršas šajās iestādēs līdz 2004. gada 3. septembrim.
- 33 2004. gada paziņojuma VIII punktā Komisija informē uzņēmumus, kam ir piešķirta ierobežojamo vielu importa kvota 2004. gadam, ka tiem ir jāveic deklarēšana, izpildot un nododot atbilstošas veidlapas, kas ietvertas ODS mājas lapā, un ka “tā ņems vērā tikai tos lūgumus, kas tai [būs] iesniegti [..] līdz 2004. gada 3. septembrim”.

34 2004. gada paziņojuma IX punktā Komisija norāda, ka tā pārbaudīs lūgumus un noteiks importa kvotas katram importētājam un katram ražotājam. Piešķirtās kvotas tiks norādītas ODS mājas lapā, un visi lūgumu iesniedzēji tiks informēti par lēmumu vēstulē.

5. Prasītājas lūgums

35 Kopš 1996. gada prasītāja ievēd metilbromīdu Eiropas Savienībā savā vārdā un divu citu importētāju vārdā, pamatojoties uz to nodotajām importa kvotām. No 1996. līdz 2004. gadam tai tika piešķirtas importa kvotas. 2004. gadā tai bija piešķirti 37,46 % no Eiropas Savienības kopējās kvotas.

36 Pēc 2004. gada paziņojuma publicēšanas 2004. gada 30. augustā prasītāja iesniedza Komisijai deklarāciju, lai cita starpā saņemtu metilbromīda kvotu 2005. gadam izmantošanai kritiskās situācijās. Tā lūdza piešķirt kvotu 4 500 000 kg apmērā, kas atbilst iespējami noārdītiem 2 700 000 kg no ozona slāņa (INOS).

37 2004. gada 10. decembrī prasītāja saņēma elektronisku vēstuli, ko Komisija nosūtīja visiem ODS mājas lapas lietotājiem, informējot, ka "kvota 2005. gadam būs pieejama [tās] interneta mājas lapā [...] 2004. gada 13. decembrī". Tajā bija precizēts, ka "lēmums par importu" ir izstrādes procesā un ka tā par to paziņos katram importētājam uzreiz pēc pieņemšanas. Komisija piebilda, ka jebkurš imports pēc 2005. gada 1. janvāra ietilps 2005. gada kvotā.

- 38 Tā kā prasītāja vairs nesaņēma nekādus Komisijas paziņojumus par importa kvotām 2005. gadam, tā 2005. gada 1. martā nosūtīja Komisijai lūgumu, kurā tā lūdza tai atbilstoši Regulas 7. pantam un 2004. gada paziņojumam paziņot lēmumu tai piešķirt metilbromīda importa Eiropas Savienībā kvotu 2005. gadam izmantošanai kritiskās situācijās. Prasītāja norādīja, ka tai ir tiesības saņemt šādu kvotu, jo tā 2004. gada 30. augustā ir iesniegusi lūgumu, ko Komisija bija prasījusi 2004. gada paziņojumā. Prasītāja ir minējusi Komisijas 2004. gada 10. decembra elektronisko vēstuli un ir atgādinājusi, ka tā nav saņēmusi nekādu papildu informāciju, ka tai nebūtu piešķirta importa kvota, un ka tā nav saņēmusi nekādu atbildi uz savu 2004. gada 30. augusta lūgumu.

6. *Apstrīdētais akts*

- 39 Komisija uz šo lūgumu atbildēja ar 2005. gada 11. aprīļa vēstuli (turpmāk tekstā — “Apstrīdētais akts”), kurā tā prasītāju informē, ka atbilstoši Regulai importa kvotu piešķiršana prasītājai vairs nav iespējama. Šajā sakarā tā atsauca uz to, ka uz metilbromīda apjomu, kas atļauts izmantošanai atsevišķās kritiskās situācijās, attiecas procedūra, kas paredzēta Regulas 3. panta 2. punkta ii) apakšpunktā un Regulas 18. pantā.
- 40 Apstrīdētajā aktā Komisija paskaidro, ka Regulas 3. panta 2. punkta ii) apakšpunkta piemērošana prasa izmantotāju noskaidrošanu un daudzuma, ko atļauts izmantot kritiskās situācijās, noteikšanu. Līdz ar to tā uzņēmumus, kuri nodarbojas ar fumigāciju, ir uzskatījusi par izmantotājiem, jo, pirmkārt, Regulas 17. panta 2. punkts paredz, ka dalībvalstīm jānosaka obligātās kvalifikācijas prasības personālam, kas darbojas metilbromīda izmantošanā, un, otrkārt, fumigācija ir vienīgais iespējamais šīs vielas lietošanas veids. Komisija norāda, ka uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar fumigāciju, turpmāk ir jālūdz atļauja importēt vai ražot metilbromīdu, ja vien

nevienai no Monreālas protokola līgumslēdzējām pusēm nav pārstrādāta vai reģenerēta metilbromīda krājumu.

- 41 Komisija paskaidro arī, ka atbilstoši Regulas 4. panta 2. punkta i) apakšpunkta d) daļai astoņi importētāji, kam bija tiesības saņemt importa kvotas metilbromīda ierobežotai izmantošanai, turklāt katras kvotas apmērs bija aprēķināts atkarībā no agrākās tirgus daļas 1991. gadā, no 2005. gada 1. janvāra vairs nevar saņemt kvotas metilbromīda ierobežotai izmantošanai.
- 42 Turpinājumā Komisija norāda, ka Regulas 4. panta 2. punkta ii) apakšpunktā paredzētais pārejas periods neattiecas uz šo lietu atbilstoši šī paša panta 4. un 5. punktam. Tā uzskata, ka saskaņā ar Regulas 4. panta sistēmu tā 4. punkta i) apakšpunkta b) daļai ir dodama priekšroka. Komisija uzskata, ka šī norma paredz, ka uzņēmumiem, kas nav ražotāji, ir atļauts laist tirgū un izmantot metilbromīdu pēc 2004. gada 31. decembra, jo lūgumi, pamatojoties uz kuriem ir piešķirta licence izmantošanai kritiskās situācijās, no 2005. gada 1. janvāra zaudē spēku. Pēc Komisijas uzskatiem, no minētā izriet, ka agrākās importētājiem piederošās tirgus daļas vairs nav juridisks pamats, kas dod tiesības noteikt metilbromīda importu izmantošanai kritiskās situācijās.
- 43 Visbeidzot, Komisija norāda, ka importa kvotas ir aizstātas ar ļoti ierobežotām kvotām izmantošanai kritiskās situācijās, kas tiks piešķirtas fumigācijas uzņēmumiem, un ka Eiropas tirgus ir atvērts ikvienam uzņēmumam, kas vēlas importēt metilbromīdu, ar nosacījumu, ka tam ir spēkā esoša licence importēt metilbromīdu izmantošanai kritiskās situācijās.

7. Lēmums 2005/625/EK

- 44 Ar Komisijas 2005. gada 23. augusta Lēmumu 2005/625/EK, ar ko nosaka metilbromīda daudzumu, ko Eiropas Kopienā no 2005. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim atļauts izmantot kritiskiem mērķiem [kritiskās situācijās], saskaņā ar Regulu (OV L 219, 47. lpp.) (skat. arī iepriekš šī sprieduma 24. punktu), Komisija atbilstoši Regulas 3. panta 2. punkta ii) apakšpunktam un saskaņā ar kritērijiem, kas minēti Lēmumā IX/6, noteica metilbromīda apjomu, ko Kopienā no 2005. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim atļauts izmantot kritiskās situācijās.

Tiesvedība

- 45 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 31. maijā, prasītāja cēla šo prasību.
- 46 Ar atsevišķu dokumentu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2005. gada 18. jūlijā, Komisija izvirzīja iebildi par nepieņemamību saskaņā ar Pirmās instances tiesas reglamenta 114. panta 1. punktu. Prasītāja iesniedza savus apsvērumus par šo iebildi par nepieņemamību 2005. gada 16. septembrī. Ar Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 15. maija rīkojumu iebilde tika pievienota lietai un paturētas tiesības lemt par tiesāšanās izdevumiem.
- 47 Uzklaušījusi tiesneša referenta ziņojumu, Pirmās instances tiesa atbilstoši Reglamenta 64. pantā paredzētajiem procesa organizatoriskajiem pasākumiem uzdeva prasītājai un Komisijai rakstveida jautājumus. Lietas dalībnieki sniedza atbildes paredzētajā termiņā.

- 48 Ar aktu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2006. gada 26. jūnijā, Komisija iesniedza aizstāvības rakstu.
- 49 Piemērojot Pirmās instances tiesas reglamenta 47. panta 1. punktu, Pirmās instances tiesa nolēma, ka nav jāapmainās ar rakstiem otru reizi. Rakstveida process tika slēgts 2006. gada 5. jūlijā.
- 50 Pēc tiesneša referenta ziņojuma uzklaušīšanas Pirmās instances tiesa nolēma sākt mutvārdu procesu. 2006. gada 28. novembra tiesas sēdē lietas dalībnieki sniedza savus argumentus un atbildēja uz Pirmās instances tiesas jautājumiem.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 51 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- noraidīt argumentus, kas attiecas uz iebildi par nepieņemamību;

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu vai, pakārtoti, jautājumu par pieņemamību izskatīt kopā ar lietu pēc būtības, vai, pakārtoti, atlikt lēmuma pieņemšanu līdz sprieduma pasludināšanai pamata prāvā;

- atcelt Apstrīdēto aktu;

- piespriest Komisijai piešķirt tai kvotu uz 12 mēnešiem atbilstoši Regulas 7. pantam;

- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

52 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- prasību noraidīt;

- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

1. Par pieņemamību

53 Komisija ir izteikusi iebildi par nepieņemamību, kurā tā apgalvo, ka lūgums izdot rīkojumu piešķirt importa kvotu prasītājam un prasība atcelt tiesību aktu nav pieņemami.

Par lūgumu uzdot Komisijai piešķirt prasītajai importa kvotu

Lietas dalībnieku argumenti

- 54 Komisija uzskata, ka atbilstoši judikatūrai Pirmās instances tiesai, izskatot lietu atbilstoši EKL 230. pantam, nav tiesību dot rīkojumus Komisijai un tārad lūgums dot rīkojumu Komisijai nav pieņemams.
- 55 Prasītāja atsaucas uz EKL 233. pantu un norāda, ka Apstrīdētā akta atcelšanas gadījumā Komisijai vienīgā iespēja izpildīt spriedumu būtu tai piešķirt kvotu uz 12 mēnešiem. Prasītāja uzskata, ka tās lūgums ir jāizskata no šāda viedokļa.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 56 Ir jāatgādina, ka saistībā ar prasību atcelt tiesību aktu, kas balstīta uz EKL 230. pantu, Kopienu tiesas kompetencē ir vienīgi pārbaudīt apstrīdētā tiesību akta tiesiskumu un ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai Pirmās instances tiesa, īstenojot savas pilnvaras, nevar dot rīkojumu Kopienu iestādēm (Tiesas 1999. gada 8. jūlija spriedums lietā C-5/93 P *DSM/Komisija, Recueil*, I-4695. lpp., 36. punkts, un Pirmās instances tiesas 2000. gada 24. februāra spriedums lietā T-145/98 *ADT Projekt/Komisija, Recueil*, II-387. lpp., 83. punkts). Apstrīdētā akta atcelšanas gadījumā attiecīgajai iestādei atbilstoši EKL 233. pantam ir jāveic pasākumi, lai izpildītu spriedumu par tiesību akta atcelšanu (Pirmās instances tiesas 1998. gada 27. janvāra spriedums lietā T-67/94 *Ladbroke Racing/Komisija, Recueil*, II-1. lpp., 200. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *ADT Projekt/Komisija*, 84. punkts).

- 57 No minētā izriet, ka prasījums, lai Pirmās instances tiesa uzdod Komisijai piešķirt prasītājam importa kvotu, ir jānoraida kā nepieņemams.

Par prasību atcelt tiesību aktu

Lietas dalībnieku argumenti

- 58 Komisija apgalvo, ka Apstrīdētajam aktam nav juridiski saistošas iedarbības, kas varētu ietekmēt prasītājas intereses, un tāpēc prasība atcelt tiesību aktu nav pieņemama.
- 59 Prasītāja apgalvo, ka prasība ir pieņemama, bet prasa, lai Pirmās instances tiesa pirms pieņem nolēmumu par prasības pieņemamību izskata lietu pēc būtības. Tā uzskata, ka šīs lietas pieņemamību nevar pilnībā izvērtēt, vispirms neizskatot lietu pēc būtības.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 60 Rūpējoties par pareizu tiesvedību, Pirmās instances tiesa uzskata par piemērotu šīs lietas apstākļos vispirms lemt par lietu pēc būtības un pēc tam izskatīt jautājumus par pieņemamību (šajā sakarā un pēc analogijas skat. Tiesas 1984. gada 15. marta spriedumu lietā 64/82 *Tradax/Komisija*, *Recueil*, 1359. lpp., 12. punkts, un Pirmās instances tiesas 1999. gada 1. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-125/96 un T-152/96 *Boehringer/Padome* un Komisija, *Recueil*, II-3427. lpp., 58. punkts, kas apstiprināts apelācijas instancē ar Tiesas 2002. gada 26. februāra spriedumu lietā C-23/00 P *Padome/Boehringer*, *Recueil*, I-1873. lpp., 52. punkts).

2. Par lietas būtību

- 61 Pamatojot prasību atcelt tiesību aktu, prasītāja izvirza četrus pamatus. Ar pirmo pamatu tā apgalvo, ka Komisija nav pareizi piemērojusi Regulā ietvertās atbilstošās tiesību normas un ar otro pamatu — ka Komisija ir pārkāpusi Regulas 7. pantu. Šie divi pamati ir jāpārbauda kopā. Turpinājumā ar trešo pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisija ir darbojusies, pārsniedzot Regulas 7. pantā paredzētos noteikumus, un ir pārkāpusi pilnvaras, ko tai ar šo regulu ir uzticējuši Parlaments un Padome. Visbeidzot, tā ceturtajā pamatā apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principus.

Par pirmo un otro pamatu, kas izriet no nepareizas atbilstošo tiesību normu piemērošanas un Regulas 7. panta pārkāpuma

Lietas dalībnieku argumenti

- 62 Ar pirmo pamatu prasītāja apgalvo, ka, nepiešķirot importētājiem kvotas, Komisija nav pareizi piemērojusi Regulā ietvertās tiesību normas. Apstiprinot to, ka kopš 2005. gada 1. janvāra tikai fumigatori var lūgt atļauju ievest metilbromīdu un ka importētāji vairs nevar saņemt kvotas, Komisija jauc Regulas normas, kas attiecas uz atzītajām kvotām un to apmēra noteikšanas procedūru, ar tām tiesību normām un procedūrām, kas attiecas uz uzņēmumu, kam ir atļauts ievest šādā veidā noteikto apjomu.

- 63 Konkrētāk, prasītāja uzskata, ka atbilstoši Regulas 3. panta 2. punkta ii) apakšpunktam kvotas apjoms ir jānosaka Komisijai, piemērojot Regulas 18. panta 2. punktā paredzēto procedūru un Lēmumā IX/6 noteiktos kritērijus. Tādējādi prasītāja neapstrīd to, ka atļauto kvotu apjoms kopš 2005. gada 1. janvāra vairs nav jāaprēķina, pamatojoties uz astoņu importētāju agrākajiem ražošanas apjomiem.
- 64 Tā uzskata, ka tas tomēr nenozīmē, ka drīkst kavēt importētājus, kam pirms 2005. gada 1. janvāra bija tiesības saņemt importa kvotas ierobežojamai metilbromīda izmantošanai, turpināt savu darbību. Šāda interpretācija neatbilst Regulas 6. un 7. pantam, kas piešķir importētājiem un nevis izmantotājiem tiesības saņemt importa licenci un kvotu uz 12 mēnešu laikposmu. Turklāt Regulas 4. panta 5. punkts atļauj arī importētājiem nodot savas tiesības citam importētājam.
- 65 Turklāt Komisijas interpretācija nozīmē, ka importētājiem, kas pastāvēja iepriekš, sava darbība ir jāizbeidz, jo tie ir izslēgti no jaunās Komisijas noteiktās importa sistēmas. Tas ir pretrunā brīvas profesionālās darbības principam, kas, pēc prasītājas uzskatiem, ir visu dalībvalstu kopējais tiesiskais mantojums un pieder pie Kopienas tiesību pamatprincipiem.
- 66 Visbeidzot, Komisijas interpretācijas rezultātā konkurence tiktu izkropļota un nevis atvērta, jo tā kavētu importētājus konkurēt ar lietotājiem metilbromīda importa un pārdošanas tirgū.

- 67 Ar otro prasības pamatu prasītāja apgalvo, ka Regulas 7. pants skaidri paredz, ka no 1999. gada 31. decembra Komisijai uz ierobežojamo vielu, tātad arī metilbromīda, laišanu brīvā apgrozībā Kopienā ir jāattiecina kvotas, ko piešķir tieši importētājiem uz 12 mēnešu laikposmu.
- 68 Prasītāja uzskata, ka 2004. gada paziņojuma IX punktā Komisija ir atzinusi, ka tai bija jāpiešķir kvotas importētājiem. Turklāt pēc tam notikusī sarakste apstiprina, ka Komisija zināja un atzina, ka prasītājam ir individuālas tiesības saņemt personīgu kvotu uz 12 mēnešiem 2005. gadā. Prasītāja uzskata, ka tāpēc nav šaubu par to, ka Komisijai, piemērojot atvasinātās tiesības, bija pienākums tai piešķirt kvotu. Saskaņā ar 2004. gada paziņojumu 2004. gada 30. augustā prasītāja iesniedza Komisijai deklarāciju, lai 2005. gadā varētu importēt metilbromīdu.
- 69 Prasītāja apgalvo, ka Komisija Apstrīdētajā aktā nav minējusi Regulas 7. pantu, lai gan tā 2005. gada 1. marta vēstulē savu lūgumu skaidri pamatoja ar šo tiesību normu. Komisija tikai norādīja, ka fumigatoriem ir iespējams saņemt importa kvotas, — prasītāja to nenoliedz. Prasītāja tomēr apstrīd secinājumu, ka, pirmkārt, importētāji, kam tolaik bija tiesības saņemt importa kvotas, vairs nevar tās saņemt no 2005. gada 1. janvāra un, otrkārt, ka importētāju kvotas ir aizstātas ar kvotām, ko piešķir fumigācijas uzņēmumiem. Tā uzskata, ka šāds apgalvojums ir pretējs Regulas 7. pantam un ka ar to pārkāpj prasītājas tiesības saņemt importa kvotas, ko piešķir šī tiesību norma.
- 70 Attiecībā uz pirmo prasības pamatu Komisija apgalvo, ka metilbromīda importam piemērojamā tiesiskā sistēma mainījās 2005. gada 1. janvārī atbilstoši Regulas 4. panta 2. punkta ii) apakšpunktam. Komisija norāda, ka Kopienai no šī datuma bija jāaizliedz metilbromīda izmantošana, izņemot izmantošanu kritiskās situācijās. Kārtība, kas pastāvēja atbilstoši Regulas 4. panta 2. punkta i) apakšpunktam, saskaņā ar Lēmumu IX/6 un Regulas 3. panta 2. punkta ii) apakšpunktu no 2004. gada

31. decembra vairs nevarēja būt par pamatu importa licenču piešķiršanai. Kopš 2005. gada 1. janvāra fumigatoriem bija jālūdz šāda licence pirms viņi lūdz importētājiem, piemēram, prasītājam, importēt tādu metilbromīda apjomu, kādam ir piešķirta licence. Komisija uzskata, ka prasītājas stāvokļa izmaiņas izriet tieši no Regulas 3. panta 2. punkta ii) apakšpunkta, kas izbeidz kvotu piešķiršanu, kas aprēķinātas, pamatojoties uz iepriekšējo apjomu. Tomēr Komisija uzskata, ka šīs izmaiņas nekādā ziņā nenozīmē, ka tādām sabiedrībām kā prasītāja būtu jāizbeidz darbība.

71 Attiecībā uz otro prasības pamatu Komisija atgādina, ka Regulas 7. pants paredz, ka kvotas ir jāpiešķir uzņēmumiem. Tā kā Regulas 7. panta b) punktā ir atsauce uz izmantošanu kritiskās situācijās, Komisija uzskata, ka tas ir jālasa un jāsaprot, ņemot vērā Regulas 3. panta 2. punktu, lai noteiktu, tieši kuriem uzņēmumiem no 2005. gada 1. janvāra ir jāpiešķir kvotas metilbromīda izmantošanai kritiskās situācijās. Tādējādi uzņēmumi, kam ir jāpiešķir kvotas, ir fumigatori un nevis importētāji. Komisija uzskata, ka Regulas 7. pants loģiski izriet no 6. panta, kas nosaka principu, saskaņā ar kuru metilbromīda importu nevar veikt brīvi, bet tā veikšanai ir jāsaņem un jāuzrāda derīga importa licence. Šie divi panti papildina viens otru.

72 Visbeidzot, Komisija apgalvo, ka 2004. gada paziņojums un tās 2004. gada 10. decembra elektroniskā vēstule, kas attiecas uz vielām, kuras noārda ozona slāni, ir vispārīga rakstura un tieši neparedz, ka kvotas metilbromīda izmantošanai kritiskās situācijās 2005. gadam tiks piešķirtas importētājiem. Gluži otrādi, Komisija uzsver, ka 2004. gada paziņojuma II punkta a) apakšpunktā ir atsauce uz Regulas 3. panta 2. punkta ii) apakšpunktu un tāpat tas paredz, ka kvotas tiek piešķirtas saskaņā ar šo normu. Turklāt tiesas sēdē Komisija norādīja, ka ar šo atsauci 2004. gada paziņojums atšķiras no 2003. gada paziņojuma.

Pirmās instances tiesas vērtējums

73 Vispirms, jāatgādina, ka Komisijas 2005. gada 1. janvārī ieviestajai sistēmai ir raksturīgi, ka fumigatori ir tie lietotāji Regulas 3. panta 2. punkta ii) apakšpunkta nozīmē, kas var izmantot atkāpi izmantošanai kritiskās situācijās. Komisija arī atbilstoši Regulas 7. pantam ir nolēmusi, ka importētāji vairs nesaņem importa kvotas, bet ka 2005. gadam kvotas piešķir fumigatoriem kā lietotājiem. Sistēma paredz arī, ka importa darījumam licence ir jāsaņem fumigatoram un arī importētājam. Visbeidzot, Komisija ir nolēmusi jaunajā sistēmā katrā atsevišķā gadījumā ierobežot importētāju veikto metilbromīda importu, licences piešķirot tikai tad, ja ir izpildīti nosacījumi laišanai tirgū, kas izklāstīti Regulas 4. panta 4. punkta i) apakšpunkta b) daļas otrajā ievilkumā. Tādējādi importētājiem vairs nav iespējams veidot metilbromīda krājumus, kas būtu paredzēti pārdošanai lietotājiem.

74 Attiecībā uz iespējamo Regulas 7. panta pārkāpumu un prasītājas apgalvojumu, ka ar sistēmu, ko Komisija ir ieviesusi no 2005. gada 1. janvāra, nav pareizi piemērotas atbilstošās Regulas normas, pirmkārt, ir jāatgādina, ka Regulas 7. panta teksts, kas reglamentē ne tikai metilbromīda, bet visu ierobežojamo vielu importu no trešām valstīm, neprecizē, ka importa kvotas būtu jāpiešķir importētājiem, bet paredz, ka tās piešķir uzņēmumiem, ar šo jēdzienu saprotot — atbilstoši Regulas 2. panta definīcijai — ierobežojamo vielu ražotājus, pārstrādātājus, lietotājus, importētājus un eksportētājus. Tādējādi Regulas 7. panta teksts ļauj Komisijai izvēlēties, kuras uzņēmumu kategorijas no Regulas 2. pantā minētajām, to skaitā fumigatori kā lietotāji, saņems kvotas atbilstoši šai normai. No minētā izriet, ka 7. pants neuzliek Komisijai pienākumu piešķirt importētājiem importa kvotas.

- 75 Otrkārt, jānorāda, ka Regulas 3. pants aizliedz — saskaņā ar tā 2. punkta i) apakšpunkta d) daļu — ražot metilbromīdu pēc 2004. gada 31. decembra. Turklāt tas 2. punkta ii) apakšpunktā paredz, ka Komisija piemēro Lēmumā IX/6 paredzētos kritērijus, lai katru gadu noteiktu kritiskās izmantošanas situācijas, kurām var atļaut metilbromīda ražošanu, importu un izmantošanu Kopienā pēc 2004. gada 31. decembra, atļaujamo apjomu, un situācijas un izmantotājus, kas var izmantot atkāpi izmantošanai kritiskās situācijās. Regulas 3. panta 2. punkta ii) apakšpunktā ir noteikts arī tas, ka ražošana un imports ir atļauts tikai tad, ja nav piemērotu alternatīvu vai ja kādai no Monreālas protokola līgumslēdzējām pusēm nav pieejams pārstrādāts vai reģenerēts metilbromīds.
- 76 Jāatgādina arī, ka Regulas 4. panta 2. punkta i) apakšpunkta d) daļā ir aizliegts pēc 2004. gada 31. decembra laist tirgū ierobežojamās vielas, ar izņēmumiem, kas minēti 4. un 5. punktā. 4. punkta i) apakšpunkta b) daļas otrajā ievilkumā ir paredzēts, ka 2. punkta i) apakšpunkta d) daļā noteiktais aizliegums neattiecas ne uz metilbromīda laišanu tirgū, ne izmantošanu, ja to izmanto, lai apmierinātu tās vajadzības, attiecībā uz kurām ir piešķirta licence izmantošanai kritiskās situācijās un kuras rodas noteiktiem lietotājiem saskaņā ar Regulas 3. panta 2. punktu.
- 77 No minētā izriet, ka saskaņā ar abiem šiem Regulas pantiem metilbromīda izmantošana un laišana tirgū 2005. gadā ir stingri ierobežota ar izmantošanu kritiskās situācijās. No šīm tiesību normām izriet, ka metilbromīds ir pieejams Kopienā tikai konkrētai izmantošanai kritiskās situācijās.
- 78 Treškārt, jāatgādina, ka Regulas 6. panta 1. punkts paredz, ka metilbromīda importam Kopienā ir jāsaņem importa licence, bet tajā nav precizētas ne personas, kas to var saņemt, ne arī to licenču skaits, kas piešķiramas importa darījumam. Tātad divu licenču piešķiršana katram importam — vispirms izmantotājam, pēc tam importētājam, — ko paredz sistēma, ko Komisija ir ieviesusi sākot no 2005. gada

1. janvāra, atbilst šai tiesību normai. Turklāt Regulas 6. un 7. pants papildina viens otru, jo abi panti kopā ir veltīti Kopienā importējamo ierobežojamo vielu kontrolei un ierobežojumiem.

79 Rezultātā, ņemot vērā Regulas 3. un 4. pantā noteiktos ierobežojumus metilbromīda ražošanai, izmantošanai un laišanai tirgū, no Regulas sistēmas izriet, ka tās 6. un 7. panta mērķis ir nodrošināt, ka metilbromīda imports nepārsniedz stingrās izmantošanas vajadzības īpaši noteiktās kritiskās situācijās.

80 Tātad Komisijas veiktā Regulas 3., 4., 6. un 7. panta interpretācija, saskaņā ar kuru vairs nepiešķir importa kvotas importētājiem un ierobežo metilbromīda importu atsevišķos gadījumos, kavējot arī uzkrājumu veidošanos pie importētājiem, nodrošina šīm tiesību normām lietderīgu iedarbību un saskanīgu un Regulas jēgai un mērķiem atbilstošu piemērošanu, kura it īpaši ietver metilbromīda ražošanas un izmantošanas ierobežošanu, lai aizsargātu ozona slāni.

81 Tas, ka Regulas 7. pants skaidri neparedz no 2005. gada 1. janvāra mainīt tā piemērošanas režīmu attiecībā uz metilbromīdu, neliek apšaubīt šo analīzi. No paskaidrojumiem, kas minēti šajā spriedumā 74.–80. punktā, izriet, ka Komisija nav sajaukusi, kā apgalvo prasītāja, divas dažādas sistēmas, proti, pirmkārt, Regulas 3. un 4. pantā paredzēto un, otrkārt, Regulas 6. un 7. pantā noteikto, bet ka tā ir pamatoti interpretējusi šo tiesību normu kopumu atbilstoši Regulas jēgai.

- 82 Turklāt attiecībā uz argumentu, kas izriet no Regulas 4. panta 5. punkta pārkāpuma, kurš ļauj jebkuram importētājam, kam ir attiecīgas tiesības, laist tirgū ierobežojamās vielas, nodot šīs tiesības citiem importētājiem Kopienā, kam arī ir attiecīgas tiesības, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas 4. panta 2. punkta i) apakšpunkta d) daļu ražotājiem un importētājiem pēc 2004. gada 31. decembra vairs nav tiesību laist tirgū metilbromīdu, izņemot apjomu, kas katrā atsevišķajā gadījumā aprēķināts atbilstoši Regulas 4. panta 4. punkta i) apakšpunkta b) daļas otrajam ievilkumam un 3. panta 2. punkta ii) apakšpunktam. No tā izriet, ka, pirmkārt, nodošanas tiesības, kas importētājiem 2005. gadā izriet no Regulas 4. panta 5. punkta, attiecas tikai uz katrā atsevišķajā gadījumā atļauto apjomu, otrkārt, ka importētāji var izmantot šīs ierobežotās nodošanas tiesības, ja tiem nav importa kvotas, kā prasītāja atzina tiesas sēdē. Tātad Regulas 4. panta 5. punkts neuzliek Komisijai pienākumu piešķirt importa kvotas importētājiem.
- 83 Ņemot vērā iepriekš minēto, jākonstatē, ka Komisijai atbilstoši Regulai nebija jāpiešķir 2005. gadam importa kvota prasītājam kā importētājam un ka ar jauno sistēmu, ko Komisija ieviesa no 2005. gada 1. janvāra, ir Regulas 3., 4., 6. un 7. panta likumīga un šīm normām atbilstoša piemērošana. Šādos apstākļos nav jāpārbauda jautājums par to, vai Komisija varēja rīkoties citādi, pēc 2004. gada 31. decembra turpinot piešķirt importa kvotas importētājiem.
- 84 Attiecībā uz prasītājas atsauci uz 2004. gada paziņojumu jāatgādina, ka Komisija šī paziņojuma II punktā ir precizējusi, ka Regulas 7. pantā paredzētās kvotas 2005. gadā tiks piešķirtas metilbromīda izmantošanai kritiskās situācijās saskaņā ar Lēmumu IX/6 un Regulas 3. panta 2. punkta ii) apakšpunktu, kas paredz, ka ražošana un imports tiek atļauti tikai tad, ja nav piemērotu alternatīvu vai ja kādai no līgumslēdzējām pusēm nav pieejams pārstrādāts vai reģenerēts metilbromīds. Turklāt Komisija tiesas sēdē norādīja, ka 2004. gada paziņojums ar šo atsauci uz Lēmumu IX/6 un Regulas 3. panta 2. punkta ii) apakšpunktu atšķiras no 2003. gada paziņojuma, kas neietver šādu atsauci. No tā izriet, ka pieredzējis lasītājs, kāda ir prasītāja, no 2004. gada paziņojuma varēja secināt, ka Komisija ir paredzējusi

2005. gadā vairs nepiemērot Regulas 7. pantu tādā pašā veidā kā 2004. gadā, bet ka 2005. gadā importa kvotu piešķiršana notiks saskaņā ar Lēmumu IX/6 un Regulas 3. panta 2. punkta ii) apakšpunktu. Visbeidzot, 2004. gada paziņojuma II un IX punkta teksts attiecībā uz ražotājiem un importētājiem un nevis uz fumigatoriem ir izskaidrojams ar to, ka 2004. gada paziņojums attiecas uz vielu, kas noārda ozona slāni, kopumu, kā to apgalvo Komisija, un ka uz metilbromīdu neattiecas īpašā kārtība. Tātad Pirmās instances tiesa uzskata, ka 2004. gada paziņojums nerada šaubas par Komisijas lēmumu 2005. gadā nepiešķirt prasītājam importa kvotu.

85 Turpinājumā jākonstatē, ka prasītājas argumentācija, kas balstīta uz 2004. gada 10. decembra elektronisko vēstuli, nepārlicina. Jāatgādina, ka nav runas par individuālu elektronisko vēstuli, kas nosūtīta prasītājam, lai garantētu individuālas metilbromīda kvotas izmantošanai kritiskās situācijās piešķiršanu, bet gan par elektronisko vēstuli, kas nosūtīta visiem ODS mājas lapas lietotājiem, kurā paziņots par visu kvotu visām ierobežojamajām vielām un visiem lietotājiem publicēšanu. Līdz ar to šī elektroniskā vēstule nerada šaubas par Komisijas veikto Regulas interpretāciju.

86 Turklāt Pirmās instances tiesa uzskata, ka nevar pieņemt, ka Komisijas veiktā Regulas interpretācija rada konkurences izkropļojumu tirgū. Pretēji prasītājas apgalvotajam importētājiem nav šķēršļu konkurēt ar fumigatoriem importa un metilbromīda pārdošanas tirgū. Tādējādi, kā to apgalvo Komisija, 2005. gada 1. janvārī izdarītās izmaiņas neparedz, ka tādām sabiedrībām, kā prasītājam, ir jāizbeidz darbība. Saskaņā ar tām šie tirgus dalībnieki vienīgi vairs nevar lūgt importa licences, lai veidotu šīs vielas krājumus un pēc tam pārdotu to tālāk faktiskajiem izmantotājiem.

- 87 Visbeidzot, jāatgādina, ka šajā ziņā pastāvīgā judikatūra nosaka, ka brīvība veikt profesionālo darbību nav absolūta priekšrocība, bet ir apskatāma saistībā ar tās sociālajām funkcijām. Līdz ar to var pieņemt ierobežojumus, ja tie atbilst Kopienas vispārējo interešu mērķiem un, ņemot vērā sasniedzamo mērķi, nav nesamērīgi un nepieņemami, pārkāpjot garantēto tiesību būtību (Tiesas 1989. gada 13. jūlija spriedums lietā 5/88 *Wachauf, Recueil*, 2609. lpp., 17. un 18. punkts, un 2005. gada 30. jūnija spriedums lietā C-295/03 P *Alessandrini* u.c./Komisija, Krājums, I-5673. lpp., 86. punkts).
- 88 Šajā lietā jaunā sistēma, ko Komisija ieviesa 2005. gada 1. janvārī, tikai izmainīja metilbromīda importa nosacījumus un neparedzēja, ka prasītājam būtu jāizbeidz darbība. Ja pieņem, ka to var uzskatīt par ierobežojumu, Pirmās instances tiesa apgalvo, ka Kopienas vispārējās intereses šajā gadījumā ir ozona slāņa aizsardzība, un uzskata, ka iespējamo ierobežojumu jebkurā gadījumā attaisno tas, ka jautājums ir par Regulas piemērošanu (skat. iepriekš šī sprieduma 74.–83. punktu), kas atbilst tai un ko nevar uzskatīt par pārmērīgu vai nepieņemamu, ne arī par šo tiesību būtības aizskārumu, jo prasītāja var turpināt veikt iepriekšējo saimniecisko darbību.
- 89 Ņemot vērā iepriekš minēto, otrais un trešais prasības pamats ir jānoraida.

Par trešo prasības pamatu, kas izriet no kompetences trūkuma (acte ultra vires)

Lietas dalībnieku argumenti

- 90 Prasītāja uzskata, ka, nepiešķirot tai metilbromīda importa Eiropas Savienībā kvotu, Komisija ir darbojusies, pārsniedzot Regulas 7. pantā paredzētos noteikumus, un ir pārkāpusi pilnvaras, ko tai ar šo regulu uzticējuši Parlaments un Padome.

- 91 Tā uzskata, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka izpildes pasākums, kas veikts, piemērojot pamata regulas normas, jāatceļ, ja ar to, nepiemērojot likumdošanas procedūru, ko prasa Līgums, ir grozīts noteikto pienākumu saturs. Ja izpildes pasākums atkāpjas no pamata regulējuma, nosakot atšķirīgus kritērijus, to nevar veikt, iepriekš neapspriežoties ar Parlamentu.
- 92 Turklāt šajā lietā Regulas 7. pants paredz pienākumu Komisijai piešķirt importa kvotas, lai laistu brīvā apgrozībā metilbromīdu Kopienā. Tikai Kopienas likumdevējs var nolemt, ka pēc 2004. gada 31. decembra vairs nedrīkst piešķirt importa kvotas. Līdz šāda lēmuma pieņemšanai Komisijai ir jāturpina piešķirt importa kvotas; jebkurš to atteikums ir nelikumīgs.
- 93 Komisija uzskata, ka trešais prasības pamats ir otrā pamata atkārtojums, un norāda uz apsvērumiem, ko tā ir izteikusi šajā sakarā. Tomēr tā uzsver, ka Lēmumā 2005/625 tiešām ir noteiktas metilbromīda kvotas, kas paredzētas izmantošanai kritiskās situācijās, un tā uzskata, ka prasītāja ir saņēmusi importa licences un varēja veikt šīs darbības.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 94 Jāatgādina, ka Pirmās instances tiesa, pārbaudot pirmo un otro pamatu, ir atzinusi, ka Regulas 7. pants neparedz, ka Komisijai jāpiešķir prasītājai importa kvota

2005. gadam, un ka Komisija, piemērojot Regulu saskaņā ar jauno sistēmu, kas ieviesta 2005. gada 1. janvārī, rīkojās atbilstoši Regulas normām. Tā kā Apstrīdētajā aktā prasītājam ir paziņots, ka, ņemot vērā jauno sistēmu, tai vairs nav importa kvotas, tas ir Komisijas veikts pasākums, kas pamatoti balstīts uz Regulu un nav *acte ultra vires*. Tātad Komisija ar Apstrīdēto aktu neiejaucas ne Padomes, ne Parlamenta kompetencē.

95 No minētā izriet, ka trešais prasības pamats ir noraidāms.

Par ceturto prasības pamatu, kas izriet no tiesiskās palāvības un tiesiskās drošības principa aizsardzības

Lietas dalībnieku argumenti

— Prasītājas argumenti

96 Prasītāja apgalvo, ka, neatzīstot tās tiesības saņemt importa kvotu, pamatojoties uz Regulas 7. pantu, un nepareizi novērtējot 2004. gada paziņojumu un vēlāko saraksti pa elektronisko pastu, Komisija ir aizskārusi prasītājas tiesisko palāvību, ka tā saņems importa kvotu, un pārkāpusi tiesiskās drošības principu.

- 97 Tiesiskās drošības princips, pēc prasītājas domām, paredz, ka personām, kas pakļautas likumam, netiek radīta nedrošība par to tiesībām un pienākumiem, ka Kopienu tiesību normas droši un pilnībā nepārprotami nosaka attiecīgo personu tiesības un ka tiek veikti pasākumi, kas nodrošina, ka fakti un tiesiskās attiecības, ko regulē šīs tiesību normas, ir iepriekš paredzami. Šajā lietā Komisijas atteikums piešķirt prasītājai importa kvotu un lēmums aizstāt importa kvotas ar kvotām, ko piešķir izmantotājam, kopā padarīja metilbromīda importa Eiropas Savienībā sistēmu neparedzamu un pretēju Regulai.
- 98 Prasītāja uzskata, ka tiesiskās palāvības jēdziens ir būtiskas tiesiskās drošības principa sekas, un prasa, lai personas, kura rīkojas labā ticībā, pamatojoties uz likumu, palāvība vai šķietamā palāvība netiktu aizskarta. Judikatūra apstiprina, ka vienkārša administratīva prakse vai tolerance, kas nav pretēja spēkā esošajiem tiesību aktiem un neprasa izmantot rīcības brīvību, var radīt iesaistītajām personām pamatu tiesiskai palāvībai un ka tādēļ palāvībai nav obligāti jābūt pamatotai ar vispārīgas dabas paziņojumu (Tiesas 1987. gada 1. oktobra spriedums lietā 84/85 Apvienotā Karaliste/Komisija, *Recueil*, 3765. lpp.; Tiesas priekšsēdētāja 1988. gada 10. jūnija rīkojums lietā 152/88 R *Sofrimport*/Komisija, *Recueil*, 2931. lpp., un Pirmās instances tiesas 2004. gada 28. septembra spriedums lietā T-310/00 *MCI*/Komisija, Krājums, II-3253. lpp., 112. punkts).
- 99 Tiesiskā palāvība, ka prasītāja saņems metilbromīda importa kvotu 2005. gada laikā, tieši izrietēja no Regulas 7. panta teksta un no rakstiskajiem Komisijas paziņojumiem, to skaitā no 2004. gada paziņojuma un dažādām prasītājai adresētām elektroniskajām vēstulēm. Prasītāja norāda, ka, pamatojoties uz šo palāvību, tā 2004. gadā iesniedza savu deklarāciju un leģitīmi gaidīja kvotas piešķiršanu 2005. gadam. Atsakot tai kvotas piešķiršanu metilbromīda importam 2005. gadā, Komisija aizskāra prasītājas tiesisko palāvību.

— Atbildētājas argumenti

100 Komisija uzskata, ka prasītāja nav saņēmusi precīzas garantijas attiecībā uz to, ka tai tiks piešķirta kvota metilbromīda laišanaī brīvā tirgū 2005. gadā. Tā uzskata arī, ka pieredzējis un rūpīgs uzņēmējs, kāda ir prasītāja, zināja vai varēja zināt, ka no 2005. gada 1. janvāra ir aizliegts pašam izmantot vai laist brīvā tirgū metilbromīdu, jo šis aizliegums ir noteikts Regulas 4. panta 2. punkta i) apakšpunkta d) daļā. Komisija uzskata, ka prasītāja zināja arī, ka pēc šī datuma ir atļauta metilbromīda izmantošana vienīgi kritiskās situācijās saskaņā ar Regulas 4. panta 4. punkta i) apakšpunkta b) daļu. Pēc Komisijas uzskatiem, no tā izriet, ka prasītāja zināja, ka no 2005. gada 1. janvāra vairs nevar piemērot atbilstoši Regulas 4. panta 2. punkta i) apakšpunkta a)–c) daļā ieviesto sistēmu, saskaņā ar kuru kvotas piešķir reģistrētiem importētājiem, pamatojoties uz attiecīgo apjomu 1991. gadā. Komisija uzskata, ka prasītāja bija gatava tam, ka no šī datuma mainīsies kvotu sistēma un tās noteikumi attiecībā uz kvotu piešķiršanu metilbromīda izmantošanai kritiskās situācijās.

Pirmās instances tiesas vērtējums

101 Pirmkārt, attiecībā uz iespējamo tiesiskās palāvēības principa pārkāpumu vispirms ir jāatgādina, ka Regulas 7. pants, kurā ir norādīts tikai uz uzņēmumiem un nevis importētājiem, negarantē tiem kvotu piešķiršanu un ka pamatu tādai tiesiskajai palāvēībai, uz kādu atsauca prasītāja, nedod arī Regulas 3., 4. un 6. pants.

102 Tāpat šī sprieduma 84. punktā ir minēts, ka 2004. gada paziņojuma II punktā izdarītā atsauce uz Lēmumu IX/6 un Regulas 3. panta 2. punkta ii) apakšpunktu norāda, ka importa kvotu piešķiršana pēc 2005. gada 1. janvāra notiks saskaņā ar šīm

tiesību normām. Turklāt šī sprieduma 84. punktā ir konstatēts, ka 2004. gada paziņojuma teksts atšķiras no attiecīgā 2003. gada paziņojuma teksta ar šo atsauci, un līdz ar to pieredzējis lasītājs, kāda ir prasītāja, no 2004. gada paziņojuma var secināt, ka Komisija 2005. gadā plāno mainīt savu iepriekšējo praksi. Tātad jāsecina, ka 2004. gada paziņojums negarantē importētājiem importa kvotu piešķiršanu.

103 Jāatgādina, ka no judikatūras izriet, — kā to apgalvo Komisija — ka rūpīgs un pieredzējis uzņēmējs, kas var paredzēt tāda Kopienas pasākuma veikšanu, kas skar tā intereses, uz šo principu nevar atsaukties, kad minētais pasākums tiek īstenots (Tiesas 2006. gada 22. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-182/03 un C-217/03 Beļģija un *Forum 187*/Komisija, Krājums, I-5479. lpp., 147. punkts, un Pirmās instances tiesas 1996. gada 16. oktobra spriedums lietā T-336/94 *Efisol*/Komisija, *Recueil*, II-1343. lpp., 31. punkts). Šajā sakarā ir jāatgādina, ka prasītāja ir viena no astoņiem importētājiem, kas vienīgie līdz 2004. gadam varēja ievest metilbromīdu Kopienā, un ka jebkurām izmaiņām metilbromīdam piemērojamā sistēmā ir liela ekonomiska nozīme attiecībā uz šīm importa darbībām. Šādos apstākļos Pirmās instances tiesa uzskata, ka rūpīgam uzņēmumam šādā stāvoklī bija jāievāc precīzas ziņas par turpmākajām nākotnes izmaiņām. Šajā sakarā jāatgādina, ka prasītāja ir atzinusi, ka atbilstoši Regulas 3. un 4. pantam tā gaidīja izmaiņas metilbromīdam piemērojamajā kārtībā no 2005. gada 1. janvāra.

104 Tātad šāds rūpības pienākums šīs lietas apstākļos bija prasītājam.

105 Jāatgādina arī, ka saskaņā ar judikatūru nevar apgalvot, ka tiesiskās palāvības princips ir pārkāpts, ja administrācija nav devusi konkrētus solījumus (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās Beļģija un *Forum 187*/Komisija, 147. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *Efisol*/Komisija, 31. punkts). Šajā lietā Komisija pamatoti apgalvo, ka tā prasītājam nav devusi precīzas garantijas.

106 No judikatūras izriet arī, ka Komisijas iepriekšēja administratīvā prakse, kas ir publiski zināma, ja nav pretēju norāžu, var radīt tiesisku paļāvību attiecībā uz šo tiesību normu piemērošanu, it īpaši tad, ja Kopienu iestādes paziņojumi šajā sakarā neatšķiras no iepriekšējiem paziņojumiem (iepriekš minētais spriedums lietā *MCI/Komisija*, 112. punkts; šajā sakarā skat. arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Apvienotā Karaliste/Komisija*, 9.–27. punkts; iepriekš minēto rīkojumu lietā *Sofrimport/Komisija*, 17.–23. punkts). Tomēr šajā gadījumā šos principus nevar piemērot. Šajā lietā 2004. gada paziņojuma II punkts atšķiras ar atsauci uz Lēmumu IX/6 un Regulas 3. panta 2. punkta ii) apakšpunktu, no kura izriet, ka 2005. gadā importa kvotas vairs netiks piešķirtas saskaņā ar iepriekšējo Komisijas praksi, bet gan saskaņā ar šo tiesību normu.

107 Visbeidzot, ir jāatgādina, ka Komisijas 2004. gada 10. decembra elektroniskā vēstule ir nosūtīta visiem ODS mājas lapas lietotājiem un ka ar to ir paziņots par kvotu visām ierobežojamajām vielām un visiem lietotājiem publicēšanu. No tā izriet, ka tas negarantē prasītājam individuālu metilbromīda kvotu piešķiršanu izmantošanai kritiskās situācijās. Tā kā prasītāja atsauces arī uz citām Komisijas elektroniskajām vēstulēm, jānorāda, ka tā šajā lietā nav iesniegusi nekādus pierādījumus šajā sakarā un nav pat precizējusi, uz kurām elektroniskajām vēstulēm tā atsauces.

108 Otrkārt, attiecībā uz norādīto tiesiskās drošības principa pārkāpumu jāatgādina, ka no judikatūras izriet, ka šis princips ir Kopienu tiesību pamatprincips, kas it īpaši prasa, lai tiesību akti būtu skaidri un precīzi, lai personas varētu nepārprotami zināt savas tiesības un pienākumus un attiecīgi rīkoties. Tomēr, tā kā tiesību normām ir raksturīga zināma nenoteiktība attiecībā uz to jēgu un piemērojamību, jāpārbauda, vai konkrētajai tiesību normai piemīt tāda pārprotamība, kas attiecīgai dalībvalstij rada grūtības pietiekami pārliecinoši kļiedēt iespējamās šaubas par šīs tiesību normas piemērojamību vai jēgu (šajā sakarā skat. Tiesas 2005. gada 14. aprīļa spriedumu lietā *C-110/03 Beļģija/Komisija*, Krājums, I-2801. lpp., 30. un 31. punkts).

- 109 Šajā lietā jākonstatē, ka, ņemot vērā galvenokārt Regulas normas (skat. iepriekš šī sprieduma 74.–83. punktu), bet arī 2004. gada paziņojuma tekstu (skat. iepriekš šī sprieduma 84.–102. punktu), ne atteikums piešķirt importa kvotu, kā apgalvo prasītāja, ne importa kvotu, ko piešķir importētājam, aizstāšana ar kvotām, ko piešķir lietotājiem, nebija neparedzama importētājam situācijā, kādā bija prasītāja. No tā izriet, ka ne Regula, ne 2004. gada paziņojums nav šķērslis tam, lai to adresāti varētu pietiekami droši kļiedēt šaubas par Regulas 7. panta piemērojamību vai jēgu.
- 110 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, ceturtais pamats ir jānoraida.
- 111 Tā kā četri pamati, ko prasītāja ir izvirzījusi, pamatojot prasību atcelt Apstrīdēto aktu, ir noraidīti, šī prasība ir jāatzīst par nepamatotu un nav jālemj par Komisijas izteikto iebildi par nepieņemamību.
- 112 Šādos apstākļos prasība ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 113 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kam spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar atbildētājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **prasītāja sedz savus tiesāšanās izdevumus pati un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Pasludināts Luksemburgā 2007. gada 22. maijā

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

J. Pirrung